

[Hans Nielsen.]
forening, Snedkermestrenes Sammenslutning i den sydlige Del af Jylland, Snedkermestrenes Sammenslutning i Fyns Stift, Kæretmagerforeningen for Kolding, Vejle, Fredericia og Omegn, Centralforeningen af Hjul- og Kæretmagermestre paa Sjælland, Ærø Kæretmagermesterforening, Foreningen af Landsbymurere paa Langeland og Mesterforeningen for Bygningshaandværkere paa Lolland.

Det er alle disse Foreninger, der har været Genstand for det ærede Medlem Hr. Pinstrups Undersøgelser, og jeg maa sige, at i det store og hele er der ikke saa uhyre megen Forskel paa deres Love og Vedtægter. Det, som det ærede Medlem anser for det kriminelle ved disse Foreninger, fremgaar jo tilstrækkelig tydeligt af de Uddrag, man her har gjort af deres Love; og hvad er da det forfærdelige, disse Mennesker her har gjort sig skyldige i? Ja, saa vidt jeg kan se, er det, disse skikkelige Haandværksmestre foretager sig, i det store og hele dette, at de værner sig mod Smuds-konkurrenter. Det fremgaar jo ganske klart og tydeligt, at alle Bestemmelserne er indsat for at værgе sig mod daarlige Elementer, imod Skruebrækkere i deres Rækker, og jeg kan ikke indse, at man kan overfalde dem med Trusler om Straf paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup tilstræber, og som det er tiltænkt dem ved det foreliggende Lovforslag.

Men jeg vil for øvrigt spørge: Hvorledes staar det til indværende Landbrugets egen Kreds? Det er jo Landboforeningerne, der fremkommer med saa haarde Anklager overfor disse Haandværksmestre i alle mulige Brancher. Hvorledes staar det til i deres egen Kreds? Jeg kunde nævne adskillige Tilfælde, men skal kun nævne et af de friskeste Tilfælde. Det er ikke saa længe siden, at Roedyrkerne i Vestsjælland indsatte en § 4 i deres Love, hvori det forbydes Medlemmerne enkeltvis eller særskilt at indgaa Overenskomst eller forny gældende Overenskomster med Sukkerfabriken, og hvis de vover paa nogen Maade at overtræde denne Bestemmelse, saa straffes de ikke med saadanne Smaabøder som Haandværksmestrene, men med en Bøde af 100 Kr. pr. Td. Land. Se, det er Folk, der holder Justits i Rækkerne overfor Kolleger, som ikke vil lystre de Love og Beslutninger, som er vedtaget af dem alle sammen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister og den ærede Ordfører (Knud Kristensen), om de mener, at det er strafbart, om de mener, at en saadan Aftale bør erklæres

for ugyldig. Kan disse Roedyrkerne i Vestsjælland, uanset denne Bestemmelse i deres Love, alligevel gaa hen og slutte Overenskomst bag om deres Standsfællers Ryg? Ja, jeg kan ikke være i Tvivl om, hvad Svar jeg vil faa af den højtærede Minister, for den højtærede Minister svarede jo i Fjor — ganske vist var det vist et meget lidt overvejet Svar, han den Gang gav, da, saa vidt jeg husker, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen stillede et tilsvarende Spørgsmaal til ham. Den højtærede Minister erklærede paa Stedet, at der kunde aldeles ikke være Tale om, at det faldt ind under Loven. Den højtærede Minister maa altsaa være af den Opfattelse, at alt dette her, det er rigtigt.

Det er altsaa Spørgsmaalet, om der her i Rigsdagen kan samles et Flertal for saa drastiske Bestemmelser som dem, der findes i Lovforslagets § 1, og hvis allervigtigste Formaal er at ramme vore Haandværksmestre her i Landet. Det viste sig jo sidste Vinter i Udvalget, at det ikke var saa let at faa et Flertal herfor, og derfor ændrede Venstre Gang paa Gang deres Forslag; 2—3—4 Gange tror jeg, der blev stillet Ændringsforslag, og det resulterede til Slutning i en helt anden Affattelse af § 1 end den, vi nu præsenteres for. Jeg tror derfor heller ikke, at den § 1, som nu foreligger, har nogen større Interesse; den vil neppe kunne opretholdes. I Stedet for blev der saa foreslaaet en anden § 1, hvori det hedder, at kollektive Aftaler, som utilbørligt begrænser den enkeltes Adgang til Erhverv eller Arbejde, kan ikke tillægges nogen som helst Retsvirkning af Domstolene. Det er jo meget interessant, at i denne Affattelse er alt det store faldet ud, som den højtærede Indenrigsminister i sin Tid byggede sine store Taler paa, nemlig at man ikke skulde hemme den frie Konkurrence. Alt det er faldet ud, det er ikke længere paa saadanne Breddegrader, man befinder sig, nej, nu er det skrumpet ind til kollektive Aftaler, „som utilbørligt begrænser“. Jeg tror nok, at det er efter Professor Vinding Kruses Opfordring, at man har givet Forslaget denne Affattelse med Ordet „utilbørligt“; men hvad er „utilbørligt“? Derom faar vi ikke noget at vide. Der foreligger ingen som helst Udtalelser derom, som kan fortælle Folk, hvad der er gældende Ret, selv om man vedtager en saadan Bestemmelse som denne, og jeg maa derfor anmode den højtærede Minister om at faa hans Mening at vide om dette Spørgsmaal, om at faa at vide, hvad han vil anse som utilbørligt, og faa det omstænde-